

בש"פ 5266/22 - מדינת ישראל נגד חסין אבו זאייד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5266/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: חסין אבו זאייד

בקשה (עשירית) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' באלול התשפ"ב (5.9.2022)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיבה: עו"ד יורם שפטל

החלטה

1. לפניי בקשה עשירית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: ה"חסד"פ), וזאת החל מיום 1.9.2022 או עד להכרעה אחרת בתפ"ח 35367-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. העובדות הצריכות לעניין פורטו בהחלטות שניתנו בבקשות הקודמות להארכת מעצרו של המשיב ולא ראיתי צורך לחזור עליהן (ראו: בש"פ 3588/20 (10.6.2020); בש"פ 6050/20 (10.9.2020); בש"פ 8362/20

(23.12.2020); בש"פ 1476/21 (10.3.2021); בש"פ 3787/21 (8.6.2021); בש"פ 5844/21 (12.9.2021); בש"פ 7839/21 (22.11.2021); בש"פ 1428/22 (3.3.2022); בש"פ 3469/22 (31.5.2022)). בתמצית, אזכיר כי ביום 15.9.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד כתב אישום המייחס למשיב עבירות של רצח בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. למשיב הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, רכוש וסמים. על כך יש להוסיף שבזמן שהמשיב נמצא במעצר הנוכחי, הוא ניסה לשדל את עובדי שירות בית הסוהר למעשי מרמה והפרת אמונים; הוא הורשע במעשים אלו ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

3. בדיון שהתקיים לפניי התנגד המשיב להארכת מעצרו, והעלה, בעיקרו של דבר, טענות המתמקדות בקצב התקדמות ההליך העיקרי, אשר לשיטתו איננו מספק, מנוגד לחוק ולהנחיית נשיא בית המשפט העליון, ומצדיק את דחיית הבקשה.

4. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

5. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחסד"פ על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על האינטרס הציבורי. באיזון בין אינטרסים מתנגשים אלה, על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן מאז נעצר הנאשם, המסוכנות הנשקפת ממנו, חומרת העבירה המיוחסת לו וקצב התקדמות ההליך. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר (ראו: בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 8 (19.12.2017); בש"פ 5443/18 מדינת ישראל נ' אביטן, פס' 6 (9.8.2018); בש"פ 8769/18 מדינת ישראל נ' ותד, פס' 8 (2.1.2019)).

6. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליק, כאמור, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. כפי שפורט בהחלטות קודמות, נסיבות המקרה הן חמורות במיוחד והמסוכנות הנשקפת מהמשיב עולה בבירור מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ומעברו הפלילי המכביד. אכן, ההליך העיקרי מתמשך זמן רב - רב מידי. ואולם, בשלב זה, ההליך נמצא ממש בישורת האחרונה. כך, שלב הבאת הראיות בתיק הסתיים; נקבע ביקור בזירת הפשע ליום 3.10.2022; ונקבעו מועדים לסיכומי טענות הצדדים (המבקשת תגיש סיכומים בכתב עד ליום 6.11.2022 וביום 7.12.2022 יישמעו סיכומי ההגנה בעל-פה). הנה כי כן, באיזון הכולל בין זכותו של המשיב לחירות לבין האינטרס הציבורי, ובחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובמיוחד מסוכנותו הגבוהה של המשיב והשלב המתקדם בו מצוי ההליך, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבוע שנקודת האיזון הוסטה לכיוון זכותו של המשיב לחירות.

7. אני נעתרת אפוא לבקשת המדינה ומאריכה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 1.9.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 35367-09-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א באלול התשפ"ב (7.9.2022).

ש ו פ ט ת

עמוד 2

